

MARTIN KLÁSEK

V KOUZELNÉM SVĚTĚ SPEJBLA A HURVÍNKY

- VE SVÝCH SEDMNÁCTI LETECH SPOJIL SVŮJ ŽIVOT SE SPEJBLEM A HURVÍNEM • 25. ÚNORA OSLAVÍ ŠEDESÁTINY
- NA 1. BŘEZNA SE CHYSTÁ PREMIÉRA MUZIKÁLU SPEJBL A MĚSTO HŘÍCHU • DOKONČUJE SE 3D FILM HURVÍNEK A KOUZELNÉ MUZEUM • NA PODZIM VYJDE U SUPRAPHONU NOVÉ ALBUM

Supraphonline

Martin Klásek říká, že divadlo chtěl dělat vždycky. Narodil se v herecké rodině, tatínek byl činoherní herec a maminka baletka. Dětství prakticky strávil v zákulisí. Divadlo poprvé okusil v českobudějovickém dětském souboru Jitřenka a následně se hlásil na pražskou konzervatoř, kam ho nakonec nevzali. Šel se učit dřevomodelářem a o rok později dostal od Miloše Kirschnera šanci pracovat v loutkovém divadle. Když se zjistilo, že umí používat fistuli a může tak mluvit za Hurvínkou, nacvičil již další sezonu hru Hurvínek mezi broučky. Bylo mu tehdy teprve sedmnáct let. Od roku 1982 začal pravidelně alternovat Miloše Kirschnera a později začal pro divadlo i psát a režimovat některé hry.

Šéf uměleckého souboru Divadla Spejbla a Hurvínka Martin Klásek oslaví 25. února 2017 šedesátiny. Při této příležitosti jsme se ho zeptali:

Jak vzpomínáte na časy, kdy si vás Miloš Kirschner vybral jako svého nástupce?

Na podzim roku 1973 jsem absolvoval s Divadlem S+H svůj první zájezd do tehdejšího Západního Německa. Na programu byly dvě hry. Jedna pro dětské diváky a druhá večerní, tedy pro dospělé. Já jsem v té době ještě nebyl členem uměleckého souboru, ale působil jsem coby jevištní technik. Během večerní show jsem měl dostatek času, abych mohl sledovat loutkoherce při jejich výkonech. Zejména mě fascinovalo, jak pan Kirschner hrál na předscéně Spejbla s Hurvínkem. Spejbla si sám vodil a za oba mluvil. Pochopitelně německy. No a já jsem postával v portálu jeviště a sledoval mistrovu kreaci. Jednoho večera mě napadlo si jednu z Hurvínkových replik pro sebe, polohlasně, aby to nebylo slyšet, zopakovat. To jsem ale netušil, že za mnou ve tmě stojí Helena Štáchová, připravená s loutkou Máničky na výstup. O přestávce si mě nechal pan ředitel zavolat do šatny a přikázal mi, abych přečetl pár řádků s knížky, kterou měl rozečtenou. „Klásku, přečti mi to jako Hurvíněk, pěkně fistulkou.“ Mně se trochu podlomila kolena a zblekotal jsem, že to nedovedu, ale pan Kirschner trval na svém a ještě dodal, že mě Helena slyšela, jak si to zkouším, tak ať si nevymýšlím. Tak jsem se o to tedy pokusil. „No, vidíš, vůbec to nezní špatně,“ řekl mistr poté a příští divadelní sezonu jsem s několika dalšími mladými členy souboru nazkoušel hru pro nejmenší, nazvanou Hurvíněk mezi broučky, kde jsem

mluvil role Spejbla a Hurvínka. Spejbl se na jevišti objevil jen na začátku a pak až na konci příběhu, což bylo pro danou věc dobře, protože jsem tehdy neměl ještě zdaleka pro tuto roli tu správnou zralost hlasu. Naštěstí moji „hurvínkovskou“ fistulkou dětské diváky přijímali velice dobře.

Vzpomenete si na nějaký humorný zážitek ze svých začátků?

Ještě coby jevištnímu technikovi se mi podařil přímo na scéně před publikem pěkný trapas.

Hráli jsme revuální pořad pro dospělé, který se jmenoval Amorošiada. Byl sestaven z dialogů hlavních postav na předscéně a z loutkových revuálních výstupů. Jedním z těch výstupů bylo také poetické černodivadelní číslo Pierot a růže. Bylo zinscenováno

v tzv. černém kabinetu, kdy byla vidět jen loutka Pierota a rudá růže, do které se onen Pierot zamiloval. Pro zvýraznění loutek se použilo fialové světlo filora, ve kterém krásně září luminiscenční barvy. Pierot byl bílý a růže nádherně červená se zeleným stonkem a listy. Byla to vlastně loutková pantomima. Publikum ani nedýchalo a sledovalo tuhle kouzelnou podívanou. Číslo se chýlilo ke konci, když najednou tímto černým kabinetem za loutkami prošel člověk v zářících montérkách a bílém tričku! To jsem byl já. Podařilo se mi totiž projít před černým horizontem, který uzavíral pozadí černého kabinetu. Uvědomil jsem si to, až když jsem prošel na druhou stranu jeviště. Možná si poté někteří diváci lámali hlavu nad tím, co tím asi autoři chtěli říci. Přirozeně jsem pak za to kolegy pochválen nebyl.

Byla nějaká „těžká chvilka“ se Spejblem a Hurvínkem?

Před několika lety jsme hostovali v Berlíně. Máme tam spoustu fanoušků napříč všemi generacemi, kteří se na naše hostování vždy velmi těší a my pochopitelně na ně. Co čert nechtěl, já peklně nastýdl a čekalo mě vyprodané večerní představení. Spejbla jsem byl schopen odmluvit, ale horší to bylo s Hurvínkovou fistulkou. Chrápěl jsem a barva hlásku se ztrácela. Rychle mě odvezli autem do nemocnice, kde jsem dostal obříštrik na hlasivky a vitamínovou injekci. Hrát se prostě muselo. Zpočátku představení to šlo jakžtakž a já odmluvil první dialog Spejbla s Hurvínkem. S druhým dialogem to již bylo horší a chrápot fistule zesílil. Při třetím už jsem ji začal ztrácet. Při čtvrtém byla zcela pryč a já za Hurvínka jenom sípal, nebo spíše šeptal. V hledišti sedělo 860 diváků a nikdo ani

nedutal. Během další promluvy S+H už nešlo ani to šeptání. Samozřejmě jsme z těchto situací měli všichni napjaté nervy!

V posledním dialogu ke mně k mikrofonu, u kterého jsem hrál texty, přistoupila Helena Štáchová a vyloudila ze sebe jakýsi Hurvínkův pseudohlásek a spolu jsme tak dohráli představení. Bylo to poprvé a já doufám, že naposled, kdy za Spejbla s Hurvínkem nemluvil jeden herec. Při děkovačce potom Helena Štáchová omluvila moji indispozici a publikum nás odměnilo bouřlivým, dlouhotrvajícím potleskem.

Čím žijete nyní, co pro letošní rok plánujete?

V divadle připravujeme zbrusu novou inscenaci pro dospělé. Jedná se o autorský počin Mikiho Kirschnera, který si ke spolupráci přizval textaře Robina Krále a hudebníka Jana Lstibůrka. Jedná se o muzikál a premiéru bude mít již 1. března. Máme tedy možnost se parádně herecky vyřádit a zazpívat si, což je přesně to, co mě velmi baví. Další příjemnou záležitostí, která mě čeká, je namluvení 3D animovaného filmu Hurvíněk a kouzelné muzeum, na kterém se již pracuje několik let, a nyní jde náročná příprava do finální fáze. Na podzim vydáme u Supraphonu novou nahrávku Spejbla a Hurvínka. Bude to příběh z nové edice, kde Hurvíněk objevuje historii různých předmětů – jako byl v předchozích albech například lux nebo žvýkačka. Scénář opět píše Denisa Kirschnerová.

Jaká je pro vás ideální oslava narozenin?

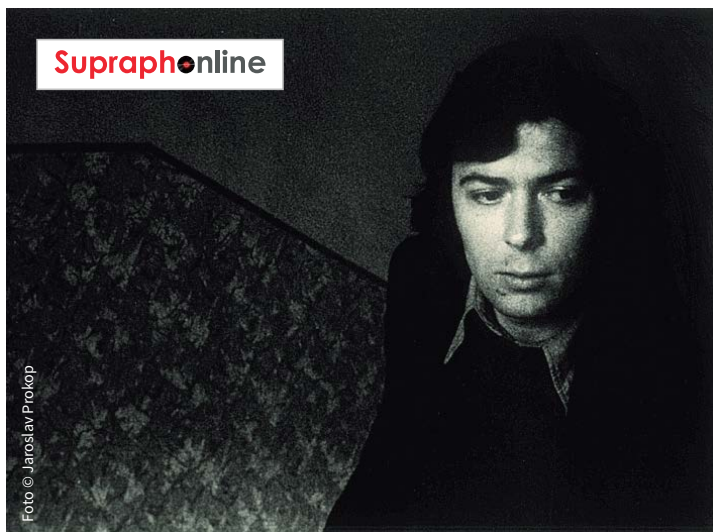
Volný den s rodinou a přáteli, bez přemýšlení o povinnostech.

Ředitelka Divadla S+H Helena Štáchová s Martinem Kláskem

SU 6433-2

VLADIMÍR MIŠÍK NÁVRAT PRVNÍHO ALBA

Supraphon na únor chystá k vydání výroční reedici jednoho ze zásadních alb české populární hudby. Vladimír Mišík se – po výtečném účinkování v The Matadors, The Blue Effect a Flamengu – v polovině sedm-

desátých let ocitl na rozcestí. Mnohé z jeho minulého rockového období smetla normalizace, ale zároveň byl připraven potvrdit vlastní skladatelskou invenci a definitivní přechod k českým textům. Nastrádaná mu-

zika dostala jeho i pečlivě vybraná vypůjčená slova (J. Kainar, P. Kopta, V. Merta, J. Suchý, H. Žalčík). Ve studiu se sešli skvělí muzikanti, zčásti zárodek příští kapely ETC..., ale také hosté odjinud (C&K Vocal, O. Petřina nebo J. Stivín). Vznikla tak devítka skladeb s vlivy akustického písničkářství, ale plně vyhovující Mišíkově rhytmicko-bluesové podstatě. Album se stalo událostí roku 1976, s následnými bolševickými potížemi s dolisováním vyprodaného nákladu, a později dokonce s Mišíkovým zákazem veřejně vystupovat.

Karlu Denišovi, producentovi této jubilejní edice, se podařilo spojit původní tvůrce obalu, tedy fotografa Jaroslava Prokopa a grafika Karla Halouna, i s jejich cennými vzpomínkami a archivy. Titulka tak získala v době vydání nerealizovanou podobu (poněkud jiný řez a celkový kontrast fotografie). Vybavení CD a LP pak nabízí komplet písňových textů, zakázané návrhy titulu, původní sleeve note Jiřího Černého, letošní ohlédnutí dvou desítek muzikantů a jiných kumštýřů za dopadem alba i sadu málo známých či pro tuto příležitost nalezených dokumentárních záběrů. Pásům se dostalo nového remasteringu, vinylu pak luxusní gramáž 180.

Vladimíru Mišíkovi bude 8. března sedmdesát let. Návrat k jeho debutovému sólovému počínu je připomínkou doby před více než čtyřicet lety. Byl to čas společensky ohavný, ale také nadějně prosvícený Mišíkovou muzikou a zpíváním. Producent Supraphonu Karel Deniš informace doplňuje: „Jsme poctěni, že Vladimíru Mišíkovi můžeme blahopřát tím nejpěknějším způsobem. Legendární album v jubilejné výpravné CD/LP reedici vychází již 17. února.“

SU 6358-2

BIG BEAT LINE 1965–1968

Na 2CD je téměř 160 minut muziky, učebnice bigbeatové historie v miniprofilech devíti československých kapel.

Po loňské úspěšné kompilaci Beatline, mapující dobu kolem dvou československých beatových festivalů, nabízí Supraphon přesun v čase o několik let zpátky. Polovina šedesátých let minulého století byla pro domácí bigbít zásadní. Po ideologicky vcelku bezpečném okouzlení kytarovými instrumentálkami ve stylu The Shadows a mnohem konfliktnější rock'n'rollové jízdě se sólovými zpěváky, přišla Mersey záplava.

Od roku 1962 prudce narůstající počet mladých souborů, jen v Praze počítaných na stovky, se už nedal přehlédnout a hlavně přeslechnout.

Postupné pronikání beatových kapel do rozhlasových studií a na SP či EP vinylu firmy Supraphon tak nebylo samozřejmé, ale pod tlakem obrovské poptávky a za mírného tání politických ledovců přece probíhalo. Na první samostatné album si

však naši rockeři museli počkat až do roku 1968. Tato kompilace nabízí miniprofil devíti kapel, jejichž osudy obvykle mapují vývoj od libozvučných instrumentálek přes první vícehlasé pokusy až po nalezení zcela vlastní cesty.

Najdete tu mimořádné beatové vokalisty (Karel Černocho, Karel Kahovec, Pavel a Petr Novákoví, Vladimír Mišík, Pavel Sedláček, Viktor Sodoma nebo Hana a Petr Ulrycho-

vi), zdatné sóloví instrumentální (R. Hladík, F. Franc, O. Jahn, J. F. Obermayer nebo K. Svoboda) i sestavou konzistentní party, jejichž tehdejší důležitost a kvalita platí dodnes (The Beatmen, The Matadors nebo Olympic).

Možné maximum skladeb bylo nově remasterováno z původních pásků. 2CD je doplněno obsáhlým bookletem s řadou dokumentárních fotografií.

SU 6357-2

PETR BENDE

RESTART

VE VIDEOKLIPU

Supraphonline

Petr Bende koncem loňského roku vydal nové studiové album, které produkoval Dalibor Cidlinský Jr.. Díky kameře a režii Vladislava Františe vznikl na titulní píseň reSTART videoklip, jenž obsahuje záběry pořízené v rámci vánočních koncertů. Petr Bende & Band oslavili již dvacáté výročí úspěšných vánočních koncertů a s Vánočním Akustik Tour projeli v prosinci celkem devatenáct měst.

„Ve videoklipu jsme chtěli zaznamenat naše neopakovatelné turné v obrázcích, které mají až filmovou atmosféru. Pro dokreslení té pravé nálady jsou v klipu použity i dokumentární záběry, které byly natočeny před několika lety při cestě na mé vystoupení v pařížské katedrále Saint Louise. Zrychlený svět, pocit z rychlé jízdy velkoměstem, spěchající lidé kolem nás a následně kontrastní snímky zachycující radost z našich koncertů. To je ten pravý start do nového roku,“ glosuje s úsměvem Petr Bende.

reSTART
Petr Bende

SU 6347-2

TOMÁŠ KLUS

JARNÍ RECYKLUS TOUR A PRVNÍ ŽIVÉ ALBUM

Po úspěšném návratu na česká a slovenská koncertní pódia, kterým bylo vyprodané podzimní Recyklus Tour, Tomáš Klus ohlásil jarní pokračování. Zahájí ho 11. března 2017 v Chomutově a ukončí v rodném Třinci 12. května. Na jaře také vydá své první živé album – 2CD Recyklus živ(j)e, které bude vzpomínkou na to nejlepší, co zaznělo na podzimní šňůře.

Dosud potvrzené koncerty Recyklus Tour 2017:

- 11. 3. **Chomutov**, Městská sportovní hala
- 17. 3. **Tábor**, Hotel Palcát
- 18. 3. **Brno**, Semilasso
- 24. 3. **Karlovy Vary**, Lidový dům
- 31. 3. **Jindřichův Hradec**, KC Jitka
- 01. 4. **Pardubice**, IDEON
- 07. 4. **Hluk**, Sportovní hala
- 08. 4. **Vsetín**, Dům kultury
- 13. 4. **Kladno**, Dům kultury
- 14. 4. **Kolín**, Staré lázně
- 22. 4. **Děčín**, SD Střelnice
- 12. 5. **Třinec**, Werk Arena

Foto © Petr Hricko

Plejáda hitů, vtipů i slovních hříček, živelný projev i časté výlety pod pódium mezi nadšené fanoušky... Takový byl návrat Tomáše Kluse po roční pauze. V rámci podzimní části Recyklus Tour Tomáš Klus se svou Cílovou skupinou (Jiří KučeroVský, Petr Škoda a Jan Lstibůrek) odehráli v 15 českých a slovenských městech 17 koncertů. Playlist Recyklus Tour pomohli Tomášovi vybrat v létě 2016 jeho fanoušci prostřednictvím speciální webové „recyklosační“ aplikace. Zazněly také srdcovky kompletní Cílové skupiny a nechyběl ani nový singl Dobré ráno. Všechny koncerty provázela bezprostřední atmosféra vibrující pozitivními emocemi, v Bratislavě dokonce došlo i na žádost o ruku přímo na pódium. Romantickým gestem dojatá slečna svého přítele, za asistence Tomáše Kluse a tisíců svědků v hale na Pasienkoch, samozřejmě neodmítla.

Jak prozrazuje název, leitmotivem celé Recyklus Tour bylo recyklování, a to nejen ve smyslu oživení starších hitů v novém aranžmá, ale i výtvarným pojetím foyer a pódia, které jsou dílem dvou talentovaných umělkyní. Interaktivní instalace kontejnerů, představujících „pokoje“ jednotlivých členů kapely, vytvořila jedna z průkopnic uměleckého stylu nazývaného PET-art, Veronika Richterová. Na každém koncertě měli návštěvníci možnost vhodit v plastové láhvi do jednoho z kontejnerů vzkaz pro Tomáše a Cílovou skupinu. Hlavní stage pak ovládly kreslené výtvary nadané ilustrátorky a animátorky Elišky Podzimkové, její instagramový projekt @animatenNY ji zviditelnil po celém světě.

V podobném duchu se ponese i jarní pokračování Recyklus Tour, na které se celá kapela už teď velmi těší.

Foto © 2media

CLARINET FACTORY V BŘEZNU VYDAJÍ NOVÉ STUDIOVÉ ALBUM MEADOWS

Dlouhých sedm let od vydání poslední řadovky *Out of Home* a tři roky po dvojalbumu *Worx and Reworx* přichází mezinárodně ceněný ansámbl Clarinet Factory s novým studiovým počinem! Novinka, která dostala název *Meadows* a coby hosté se na ní podíleli například Joe Acheson z britských Hidden Orchestra, folklórní soubor Gruník nebo bubeník Dan Šoltis z Vertigo Quintet, vychází 3. března u belgického vydavatelství homerecords.be a Clarinet Factory se na ní dle svých slov vrací ke svým „přirozeným kořenům“.

„Nedá se úplně říci, že bychom sedm let zaháleli. Mimo jiné jsme složili hudbu k instalaci Modiglianiho pražské výstavy v Obecním domě nebo pro Muzeum Karla Zemana a přijali několik studiových nabídek na spolupráci jako například od Hidden Orchestra, Tata Bojs nebo Václava Neckáře. Navíc jsme chtěli mít pro album sesbírané skladby, které dozrály na koncertech a mají i nějakou odezvu od publika. To se, myslím, povedlo a nemuseli jsme se ve studiu tolik zabývat skládáním a s tím souvisejícími pokusy a omyly,“ vysvětluje kapelník Clarinet Factory Jindřich Pavliš, proč se na novou řadovku Clarinet Factory čekalo poměrně dlouho.

Čtyřlenný soubor, který kromě Jindřicha Pavliše tvoří Luděk Boura, Vojtěch Nýdl a Petr Valášek, novinku natáčel v nouzov-

ském studiu SONO a hlavním záměrem bylo, aby „měly všechny skladby přirozený tah, společnou rezonující barvu, dynamiku a nemuselo se to dělat ‚chemicky‘ na pultu. Milan Cimfe a Michal Vaniš už nás za ty roky moc dobře znají a na zvuku to je určitě znát.“ Posluchači se navíc také mohou těšit na několik novinek, které v posledních letech poměrně zásadně proměnily zvuk Clarinet Factory, jako například kontrabasový klarinet, analogové afekty a další vychytávky.

Zásadní organickou složkou nového alba *Meadows* jsou pak hosté, kteří dle Pavlišových slov nemalou měrou přispěli k tomu, že Clarinet Factory „dozráli k návratu k přírodním a přirozeným kořenům, šlo to samo a podvědomě, jen jsme k tomu použili trochu jiné prostředky, než by se dalo čekat.“

Jmenovitě se na *Meadows* podílel Joe Acheson z britské formace Hidden Orchestra, s nímž Clarinet Factory spolupracují již přes tři roky a na novince je podepsán pod elektronikou a celkovým zvukem čtyř skladeb. „Je velice citlivý, jeho poslední hobby je sbírání zvuků přírody, tzv. field recordings a to se k myšlence alba a k našim klarinetům nesmírně hodí,“ dodávají Clarinet Factory.

Dalšími hosty jsou pak folklórní sbor Gruník z Beskyd, který si mimo jiné zazpíval ve skladbě *Lucy zelené*, poslechnout si ji můžete na [youtube](#). „Postupná práce na albu si pak řekla o bicí a jasnou volbou byl v tom případě slovenský bubeník Danko Šoltis z Vertigo Quintet, se kterým jsme spolupracovali už v *Eternal Seekers*. Krásným bonusem, který přineslo natáčení v Bes-

kydech, je improvizace Aničky Fichelové na koncovku - lokální píšťalu, která je podobná slovenské fujaře. A nesmím zapomenout na roli Honzy Muchowa, který nám dělal jakési zrcadlo nebo lépe řečeno „muže s názorem“ a dával nám užitečné rady a náměty na řešení,“ kompletuje Pavliš výčet všech zásadních spolupracovníků, jež přispěli ke vzniku *Meadows*.

Jak se výsledek podařil, zjistíme 3. března, kdy album vyjde u belgického labelu Homerecords, který Clarinet Factory oslovil ke spolupráci na základě jejich účasti na předloňském ročníku mezinárodního hudebního veletrhu World Music Expo (WOMEX). V České republice vychází album tentýž den v distribuci Supraphonu.

Nejbližší koncerty Clarinet Factory

- 15.2. **Brusel, Belgie**, Český dům
- 16.2. **Liberec**, Lidové sady
- 14.3. Ruse festival, **Bulharsko**
- 27.3. **Paris**, Theatre des Abbesses – francouzský křest desky
- 24.5. **Liege**, Les Bains, **Belgie** – showcase labelu Homerecords
- 10.6. **Vysoká u Příbramí** (Muzejní noc)
- 16.6. Podlipanské hudební slavnosti, **Český Brod**
- 20.7. Tančírna, **Rychlebské hory** (s Gruníkem)
- 21.7. Colours of Ostrava (s Gruníkem)

Termíny představení Korekce (Clarinet Factory + VerTeDance)

- 27.01. **Paříž**, Theatre 104
- 12.03. Divadlo Ponec
- 03.04. Divadlo Ponec
- 26.05. **Białystok, Polsko**
- 18.06. **Finsko**

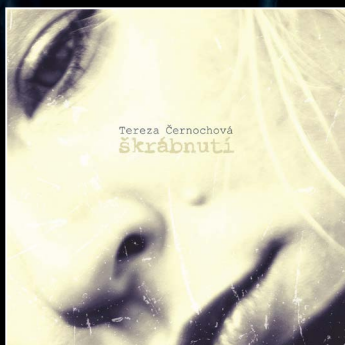
Foto © Martin Straka

TEREZA ČERNOCHOVÁ

2 X SÓLO

Po delší odmlce se ozve Tereza Černocho-
vá se svým nezaměnitelným hlasem a re-
pertoárem ze dvou sólových desek *Small
Monstrosities* a *Škrábnutí*. V úterý 7. března
na jevišti pražské La Fabriky a ve středu
8. března v brněnském Metro Music Baru
se objeví s muzikanty, kteří s ní již několi-
krát spolupracovali a stali se i jejími přáteli:
Victoria Priester (klávesy), Zbyněk Raušer
(bicí), Matěj Belko (baskytara). Koncerty
budou mimořádné i proto, že je Tereza Čer-
nochová od ledna 2017 zpěvačkou kapely
Monkey Business.

„Stát se součástí Monkey Business je
splněným snem! Velmi si toho vážím, a tak
je i logické, že své sólové aktivity budu nyní
utlumovat a chci se o to více věnovat kapele.
Tyto dva koncerty budou pro přátele, věrné
i nové. Jde vlastně o symbolické poděkování
fanouškům za podporu v sólové kariéře,“
glosuje s úsměvem Tereza Černocho-
vá.

SU 6285-2

Supraphonline

USÍNÁNÍ S ANDĚLY

MIROSLAVY MAŠKOVÉ

Křest CD proběhl za účasti autorky Miroslavy Maškové, hudební skladatelky Jany Bušniakové a hudebního režiséra Roberta Jíší. Album pokřtili generální ředitel Rádia Impuls Jiří Hrabák a producent vydavatelství Supraphon Alan Piskač.

Usínání s anděly je hudebně relaxační projekt, který vznikl pod odbornou garancí pedagogů, pediatriů a dětských psychologů. Součástí CD je 24 kartiček se siluetou andělka, kterou si děti mohou vymalovat pastelkami. Připojená anglická slovíčka hravou formou obohatí základní znalost angličtiny. Usínání s anděly je prvním větším dílem nově založené hudební společnosti Music and Harmony, která se zaměřuje na zlepšení psychického a fyzického zdraví jedince.

PhDr. Miroslava Mašková je psycholožka, novinářka, léčitelka, publicistka, textařka a autorka úspěšných CD: Srdce dokořán s hudbou Petra Malásk, Cestou duhy, Živá voda, Slunce Země, Oblaka ticha, Léčivý oheň, Noc a den s hudbou Roberta Jíší (vydal Popron Music), CD Muzikoterapie s hudbou Roberta Jíší (vydala Nextera). Je také autorkou knih: Tajemno kolem nás a Tajemno v nás. Pořádá semináře v tuzemsku i v zahraničí, vede poradnu Esotera.

V pražském studiu a hudebním klubu D bylo pokřtěno unikátní relaxační album pro děti i jejich rodiče nazvané Usínání s anděly. Projekt psycholožky a léčitelky Miroslavy Maškové obsahuje 24 pohádkových příběhů z láskyplného života andělů. Andělé, jako nadpřirozené bytosti, provázejí děti jednotlivými příběhy a ukazují jim správnou cestu. V dětských posluchačích rozvíjí vyprávění andělů svět fantazie, zklidňuje jejich mysl a pomáhá jim spokojeně usnout. U dospělých

probouzí dávné vzpomínky na kouzelnou dobu dětství.

Křest CD proběhl za účasti autorky Miroslavy Maškové, hudební skladatelky Jany Bušniakové a hudebního režiséra Roberta Jíší. Album pokřtili generální ředitel Rádia Impuls Jiří Hrabák a producent vydavatelství Supraphon Alan Piskač. V kostýmech andělů se objevily i členky pěveckého sboru MY, které na svých vystoupeních písničky z alba zpívají.

PAVEL ŠPORCL

KDE DOMOV MŮJ – VIRTUÓZNÍ VARIACE ČESKÉ HYMNÝ

Skladba Kde domov můj, ze které se stala česká státní hymna, zazněla poprvé ve Stavovském divadle v roce 1834. Nyní nahrál houslista Pavel Šporcl virtuózní variace skladby pro sólové housle. Vydává ji agentura ŠPORCL ARTS Agency v distribuci vydavatelství Supraphon.

Foto © Petr Kurečka

8590233012496

Supraphononline

V časech romantických virtuózů bylo běžné, že si interpret vybral známou melodii a na ni zkomponoval variace. To proto, aby se svému publiku zavděčil, ohromil ho nebo pobavil.

V minulém století si hudebníci většinou vypůjčili jednu ze známých a oblíbených árií. „Já jsem zvolil píseň Kde domov můj, a to především proto, abych na svých koncertech oslovil posluchače k národní hrdosti. Chtěl jsem jejím prostřednictvím vyjádřit své vnitřní pocity a vztah k této zemi. Je v ní láska, hrdost, ale i určité obavy. Zrcadlí vlastně i ohlednutí do daleké historie v podobě citace písně Ktož jsú boží bojovníci. Mám Českou republiku opravdu rád a věřím, že stojí za to zde žít. A to i přesto, že se mi některé skutečnosti okolo nás nelíbí. Přál bych si, aby z této skladby lidé cítili pocity národní soudržnosti, která je, myslím, velice potřebná,“ říká ke své kompozici Pavel Šporcl.

Intimní skladbu s hlubokým podtextem vnímá jako dosud nejnáročnější ve svém repertoáru. „Do virtuózních variací jsem vložil mnoho technicky nesmírně náročných obtížností. Troufám si tvrdit, že je to nejtěžší skladba v mém repertoáru. Přesto jsou tyto variace i mojí nejintimnější kompozicí,“ říká Pavel Šporcl. Slavné téma písně Kde domov můj si mohou posluchači stáhnout také jako vyzváněcí tón do mobilního telefonu.

Slavný houslista odehraje víc než sto koncertů ročně nejen doma, ale i v nejrůznějších koutech světa. V roce 2016 debutoval ve slavné newyorské Carnegie Hall, koncertoval i v dalších místech USA, v Mexiku, Koreji, Thajsku, Francii, Německu i sousedním Slovensku. Ze zahraničních cest se však vždy rád vrací domů a osobní pouto k rodným Čechám prezentuje svými nástroji a postoji. V rámci různých programů provádí na většině koncertů také vlastní virtuózní variace pro sólové housle, které zkomponoval na píseň Kde domov můj. Nejen interpretací tohoto technicky velice náročného a intonačně choulostivého díla, ale i vřelým vyprávěním podporuje ve svých českých posluchačích hrdost na zemi, ve které žijí. „Takové virtuózní dílo pro sólové housle nebylo napsáno za posledních sto let. Jeho návaznost na romantickou houslovou tradici je mimořádná,“ říká o skladbě Pavla Šporcla renomovaný hudební režisér Milan Puklický.

Vydání alba Kde domov můj odstartovalo současně spolupráci Pavla Šporcla s agenturou Czech Tourism, Českou centrálou cestovního ruchu, která bude v rámci uvažovaného tzv. ambassador programu oslovovat osobnosti nejen z kulturního, ale i sportovního a společenského prostředí. „Pavel Šporcl je bezesporu umělecký fenomén, jehož virtuozita a tvář jsou známy po celém světě. V případě tohoto počínu – vydání variací na naši hymnu – jsme se rádi připojili k myšlence povzbuzení národní hrdosti. Prostřednictvím tváře a výjimečného talentu pana Šporcla chceme všem připomenout tradici, historii a především současnou českou umění,“ dodává ke vzájemné spolupráci Martina Fišerová, vedoucí tiskového oddělení Czech Tourism.

Virtuózní variace Pavla Šporcla jsou k dostání v distribuci vydavatelství Supraphon – na CD nosičích, na Supraphononline i dalších světových internetových obchodech. Během letošního roku vyjde také tiskem její notový zápis.

Píseň Kde domov můj pochází z divadelní hry Fidlovačka aneb žádný hněv a žádná rvačka Josefa Kajetána Tyla. Hudbu složil František Škroup. Poprvé byla uvedena ve Stavovském divadle v Praze 21. prosince 1834. Později se stala českou národní hymnou.

Foto © Dušan Martinček

KRISTINA FIALOVÁ & IGOR ARDAŠEV

ČESKÁ MODERNA V OBJEVNÉ NAHRÁVCE

Supraphonský debut Kristiny Fialové bude jistě vítanou delikatesou pro milovníky sametově temných barev violy. Hozenou rukavicí existujícím nahrávkám představuje steskem znějící Violová sonáta (1955) Bohuslava Martinů. S vědomím, že se domů už nikdy nepodívá, se autor na sklonku života o to víc vracel na rodnou Vysočinu ve svých skladbách. Další tři díla na CD jsou téměř neznámá (dvě z nich zde natočena poprvé), leč hodná pozornosti. Karel Husa zkomponoval Suitu pro violu a klavír (1945) ještě před svou emigrací. Autor je držitelem Pulitzerovy ceny (1969) a dnes pravděpodobně nejhranějším soudobým českým skladatelem ve světě. Také díla dvou jeho současníků představují dosud neobjevené skvosty violové literatury; Sonátu Jindřicha Felda pojí se sonátou Martinů nejen rok vzniku (1955), ale i její tesklivá nálada. Dílo Viktora Kalabise je téměř o půl století mladší (1997).

Rychle se rozvíjející kariéra Kristiny Fialové je již ozdobena vavříny z mezinárodních soutěží, debutem v Tonhalle Zürich i na významných světových festivalech. Ve zkušeném klavíristovi Igoru Ardaševovi (laureát Čajkovského soutěže v Moskvě, soutěže královny Alžběty v Bruselu ad.) našel její živý temperament ideálního partnera.

Foto © Martin Kubica

PAVEL HAAS QUARTET

PO AMERICKÉM TURNÉ SE CHYSTÁ NAHRÁVAT ALBUM S KVINTETY ANTONÍNA DVOŘÁKA

SD 4172-2

Supraphononline

Pavel Haas Quartet nyní hraje v obsazení:

Veronika Jarůšková (housle),
Marek Zwiebel (housle),
Radim Sedmidubský (viola),
Peter Jarůšek (violoncello).

Soubor exkluzivně nahrává pro
vydavatelství Supraphon.

Foto © Marco Borggreve

Pavel Haas Quartet byl založen v roce 2002 a nese jméno českého skladatele první poloviny 20. století Pavla Haase (1899–1944). Za čtrnáct let svého působení na hudební scéně dosáhl Pavel Haas Quartet pozice mezinárodní interpretační elity. Od roku 2004 získalo kvarteto mnoho prestižních cen, mezi které patří mj. vítězství v Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro, vítězství v mezinárodní soutěži smyčcových kvartetů Premio Paolo Borciani, Newcomer of the Year BBC Music Magazine, MIDEM Classical Award, dvakrát BBC Music Magazine Award a pětkrát i „Oscar klasické hudby“ Gramophone Award.

Nabitá koncertní sezóna Pavel Haas Quartet je v plném proudu. Co čeká toto světoznámé smyčcové kvarteto v její druhé části?

Po prvních novoročních koncertech v Paříži a Edinburghu se soubor chystá na Mezinárodní festival smyčcových kvartetů do Heidelbergu, kde vystoupí celkem na třech koncertech. V únoru se kvarteto přesune do země Beneluxu a zahraje např. v Haagu, Maastrichtu, Ghentu ad. V březnu Pavel Haas Quartet zavítá do Madridu a Bilbao, kde bude hostem jednoho z koncertů bývalý člen kvarteta, violista Pavel Nikl, a společně uvedou Dvořákův Smyčcový kvintet č. 3, op. 97. Následují recitály v krásné Philharmonie Luxembourg a v Dortmundu a koncem března odlétá Pavel Haas Quartet na turné do USA. Americké turné čítají sedm koncertů

se tentokrát bude odehrávat v západní části USA ve městech jako San Francisco, Napa Valley, Portland ad.

Na přelomu května a června čekají kvarteto dva recitály ve Velké Británii, první v Guernsey a druhý v londýnském St. John's Smith Square, kde mj. zazní Dvořákův Klavírní kvintet č. 2, op. 91 s ruským klavíristou Denisem Kozhukhinem. Následují koncerty ve slavném Wiener Konzerthaus a švýcarském Thunu, kde se v Schubertově Smyčcovém kvintetu C dur opět objeví holandská violoncellistka Harriet Krijgh.

Mezi červnovými koncertními zastávkami nemůže chybět recitál v rámci Schubertiade v rakouském Schwarzenbergu, kam je Pavel Haas Quartet pravidelně zván již od roku 2007. Tentokrát zde vystoupí společně

s izraelskou klarinetistkou Sharon Kam, která se představí v Brahmově Klarinetovém kvintetu b moll, op. 115. V červenci pak soubor vystoupí na celkem pěti koncertech na Festivalu komorní hudby v irském West Corku a na dalších festivalech v britském Cheltenhamu a portugalském Póvoa. Závěr letošní koncertní sezóny se bude konat na festivalu ve švýcarském Verbieru, kam si soubor přizval dalšího hosta, a to skotského klavíristu Barryho Douglassa, se kterým společně uvedou Brahmsův Klavírní kvintet F dur, op. 34. Na druhém festivalovém koncertě se pak kvarteto opět potká s Pavlem Niklem v Dvořákově Smyčcovém kvintetu č. 3.

Kromě bohaté koncertní činnosti však Pavel Haas Quartet čeká na jaře významná událost, kterou bude natáčení nového CD,

tentokrát s dvořákovským repertoárem a dvěma hosty. Proč byla zvolena zrovna tato dramaturgie, na to jsme se zeptali violoncellisty kvarteta Petera Jarůška: „Oba Dvořákovy kvintety, ať už Smyčcový kvintet č. 3, op. 97 nebo Klavírní kvintet č. 2, op. 91, jsou naší srdeční záležitostí. Jsme nesmírně rádi, že Smyčcový kvintet č. 3 budeme natáčet s našim bývalým členem a velkým kamarádem Pavlem Niklem. A co se týče druhého hosta, izraelského klavíristy Borise Giltburga, s tím jsme si přáli natočit Klavírní kvintet č. 2 od té doby, co jsme s ním tuto skladbu poprvé hráli.“ Natáčení bude probíhat ve Dvořákově sinii Rudolfinu. Na nové, v pořadí již sedmé CD, se posluchači mohou těšit na podzim 2017.

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz